

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה.
שרצונו של הקב"ה יהי 'ברצונך' של בני ישראל
- שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' מטות-מסעי, ר"ח מנחם-אב
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שעא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
למלאות שנה לפטירתה
- בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

אתה מוכרח לבנות בית המקדש לכל העולם כולו! / ג' קטעים בענין לימוד הל' ביהב"ח

6 זמן הגאולה

"עשה רצונו כרצונך" - שיביא את הגאולה מיד! / פרשת השבוע באור הגאולה

10 אג"ק - פרסום ראשון

ג' אגרות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריכים הסמוכים לשבת זו

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק מ"א מתוך יומן תש"מ / מיום א', כ"ב תמוז - עד יום ג', ב' מנחם-אב

15 כתי"ק - פרסום ראשון

דוגתם של בנות צלפחד / מהגהת הרבי על שיחת ש"פ מטו"מ ה'תשכ"ה

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

כ"ה. בהשיתח רש"ט מספ"י.

א. הקשה טרש"י סוגר עצמו פרישא לטיא, שבתחילה כתב "מאן מנאן למי

גדולתן כו" וכלל המלא מנאן לפי חכמתן" ואח"כ כותב "ופגיד שקולות זו כזו".

והקושיא פתוחה יותר, כי במרא (ב"ב קט"א) חס' סני ריעוה מאן

(כפי שהפגנו - שני חלקים בחקושיא: א) הפגנות / שקולות כו" הוא

בפתירה לפ"ש קודם "מנאן לפי חכמתן" (כי מכיון שקולות הנין, איך שייך לומר

שמנאן לפי חכמתן). ב) הליפוד - "ופגיד שקולות כו" - סוגר לפ"ש קודם (וכפי"ש

רש"ט"סני ולא חסיוע"י לר" אפי), שבתחילה מתוך סיבוי הסדר, מכאן מנאן לפי

גדולתן ובכל המקרה לפי חכמתן, ואח"כ מתוך - "ופגיד שקולות".

ונחמאר המירוק, להלך ה"א שבתקושיאן בחכמה - שני ענני"ם, פה שבא

ע"י ריבוי סני, ופק סמא ע"י יגיעה, חלקן מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב)

כתייבקה יותר, אבל ש"מ"סעלה ב"ס בהכרח, מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

ע"י מנאן / שקולות, כי הצעירה (מב"ב) מנאן / שקולות, שבתקושיאן

דרגתם של בנות צלפחד

בקשר עם פ' השבוע (לו, יא) הבאנו צילום (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים בשיחת ש"פ מטו"מ ה'תשכ"ה (י"ל כליקוט לש"פ מטו"מ ה'תשל"א ונדפס לאחמ"כ בלקו"ש ח"ח ע' 200 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק לפי סדר הופעתו בצילום שלפנינו (בא בהדגשה):

הקשה שרש"י סותר עצמו מרישא לסיפא, שבתחילה כתב "מנאן לפי גדולתו כו" מנאן לפי חכמתו" ואח"כ כותב "ומגיד ששקולות זו כזו". והקושיא מתחזקת יותר, כי בגמרא (ב"ב קכ, א) הם מחלוקת שני דעות.

(כפי שתפסנו - שני חלקים בהקושיא: א) שקולות כו' הוא בסתירה למ"ש קודם "מנאן לפי גדולתו . . חכמתו" (כי מכיון ששקולות היו, איך שייך לומר שמנאן לפי כו'). ב) מאין המקור לשני ענינים: (1) מנאן לפי כו' (2) "ומגיד ששקולות כו'".

ונתבאר התירוץ, לחלק הא' שבהקושיא: בחכמה - שני ענינים. מה שבא ע"י ריבוי שנים, ומה שבא ע"י יגיעה וזבה כמה דרגות כמובן ופשוט. וכאנ"א נתייעה בדרגא שלה עד שנעשו כולן שקולות, כי הצעירה (נועה) נתייעה יותר מכולן ומלכה פחות מזה וכו' עד שבצירוף ב' החכ' שבכאנ"א - הי' הסה"כ אחד בכולן.

(לחלק הב' שבהקושיא): יש כאן ב' מקורים ללימוד: שינוי הסדר, יתור. והביאור: הדרך בפשט הכתובים, שבאם יש למצוא טעם לשינוי הסדר, מבארים את השינוי ע"פ טעם זה, ולא ששקולין. ולכן: שינוי הסדר דפ' מסעי להסדר בכל המקרא מלמדנו שבכל המקרא מנאן לפי חכמתו, וכאן - לפי גדולתו בשנים. (והטעם על זה, כי בנישואין נוגע סדר התולדה, ובתקרבנה - לב"ד דמשה כו' נוגע חכמתו, והנחלה באה להן ע"י שחכמניות היו).

[לכאורה קשה ארש"י וצריך ביאור עפ"ז - דכשמספר ע"ד הולדתו עצמה - בודאי שצ"ל ע"פ גדולתו - ובמכש"כ מנישואין וע"ז התירוץ - דמקדים לסיפור הולדתו שלא היו לו בנים כ"א בנות", שהיו במקום בנים ליטול נחלה ועד"ז גם ביהושע שמספר איך היו חבלי מנשה עשרה]. ועדיין קשה היתור - פירוט השמות דהכתוב (שם כז, א) ותקרבנה וצ"ל שמלמדנו ענין נוסף - ששקולות הן. מכיון שהכתוב מיותר, ע"כ צ"ל שבא ללמדנו לדרוש שינוי הסדר שב"ותקרבנה" להסדר שב"ותהינה", להורות שהסדר לאו דוקא, וכלשון רש"י בפנחס - לפיכך שינה כו', ששקולות הן.

בנוגע לשאלותיהם בקטע האחרון כתב כ"ק אד"ש אחר התיבות "זו כזו": וכן הוא בב"ב. אח"כ הקיף תיבות "איזה מעלה" וכתב: איפוא מצאו זה בפירוש? בשאלה 2 כתב כ"ק אד"ש אחר התיבות "שינוי הסדר": מלמד שהוא ל"ד [= לאו דוקא] ומחק את המשך השאלה.

אתה מוכרח לבנות בית המקדש לכל העולם כולו!

כל אחד שלומד הל' בית הבחירה - הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו! • ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב - עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! • גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה • ג' קטעים משיחות כ"ק אד"ש מה"מ בענין לימוד הל' ביהב"ח מש"פ מטו"מ ה'תשל"ו, ש"פ מטו"מ ה'תשמ"א - בלתי מוגה

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי - באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

ב. וזהו ע"ד מה שהי' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר!;

א. ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחידי שמדאיג אותם - איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים! ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה - דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני" וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' - לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

(* השיחות נערכו מחדש ונוספו להם מראי-מקומות בשולי-הגליון. מובאות בזה בקשר עם לימוד הל' בית-הבחירה בימי בין המצרים. המו"ל.
 (1) ויק"ד פכ"ח, ו.
 (2) אסתר ד, א.
 (3) פרש"י עה"פ - מאסת"ד פ"ז, יט.

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות.

אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

למרות שמשכיח יבנה את ביהמ"ק⁵ – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם – יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו – בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁶ וכו' – אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמובן מהרמב"ם – ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם?!

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ – ואם ליהודי יהי ספק

באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובודאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו – מאחר ויודע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם ה' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כל אחד ואחת שלומד ה' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף ב"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף ב"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

השנים – וכל ענייניהם בתענוג נעלה יותר; הוראת השמיטה היא הוספה בלימוד התורה ושבט זו נותנת כח להחליף את הגלות דחומר ולבנים בקי"ו וליבון הלכתא, ובפשטות: לימוד נגלה וחסידות עד שיזיע בפועל, גם בש"ק, וכן בפעולה על הזולת, גם ה"נחשלים אחרך", כהוראת השמיטה שגם בזמן הגלות הנשמה אינה בגלות ואין מתפעלים כלל, ומתכוונים בפשטות: צריכים לצאת מהד' אמות, "צא מן הענין", וליך לעזור ליהודים אחרים בעניני יהדות.

כ"ק אד"ש צוה לנגן ואמר מאמר "דיה החלצו גוי".

שיחה ג': שאלות בפרש"י בפרשתנו (לא, יט), בפשוטו של מקרא (לא, ב), בלקוטי לוי"צ (פי' שלח ע'י שעה), בפרקי אבות (פ"ב מ"ב) ובהל' ביהב"ח להרמב"ם (רפ"ב). בהמשך דיבר כ"ק אד"ש ע"כ שאין צורך לעורר "בכל פעם ופעם" בעניינים הידועים – מגבית, הניגון די"ב תמוז, ניגון "הוא אלוקינו" בשבת מבה"ח מנ"א, לימוד הל' ביהב"ח בימי בין המצרים (קטע מדברי כ"ק אד"ש אודות לימוד הל' ביהב"ח שיהי' גם אחר ביאת משיח צדקנו – נדפס בעמוד 4 בגליון זה בתרגום ללה"ק).

שיחה ד': הביאור בפרש"י, בפרקי אבות, וע"ד עריכת סיומי מסכתות בימי בין המצרים וכן בת"ב עצמו, ואודות הסיומים ברדיו.

שיחה ה': הביאור בהל' ביהב"ח להרמב"ם, עניני קבלה המרומזים ברמב"ם, הביאור בפש"מ, בלקוטי לוי"צ, ובסיומה דובר ע"ד עריכת כינוסי ילדים בימי בין המצרים.

פ"ט, פ"ט מאנן: כשחזר כ"ק אד"ש מהאוהל נכנס לתפלת מנחה כשהוא לבוש בסירטוק של משי, ובסיום התפלה הודיע כ"ק אד"ש שאחר תפלת ערבית יאמר שיחה בביהכ"נ.

בסיום תפלת ערבית ישב כ"ק אד"ש על מקומו ופתח בשיחה כשענינו הקי' עצומות, השיחה ארכה כחצי שעה והוגהה לאחמ"כ ע"י כ"ק אד"ש (נדפסה בלקוטי חכ"ד ע' 263 ואילך).

פ"ט, פ"ט אנתפס: אחרי תפלת מנחה נכנס הרי' עלברג לחדרו הקי' של כ"ק אד"ש ושהה שם כגי' שעות.

נוסח מענה כ"ק אד"ש בימים אלו: "נתי' ותי'י ודבר בעתו – בסמיכות לרי"ח דמזלו ארי' בו יבוא ארי' זה הקב"ה דכתיב בי' ארי' שאג מי לא ירא ויבנה אריאל בונה ירושלים הוי' נדחי ישראל יכנס (ילקוט ירמ"י בראשו ותחילתו) אזכיר עה"צ".

(4) סנהדרין צז, ב.
 (5) ראה רמב"ם ה' מלכים רפ"א וסופו.
 (6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254 (אגרות קודש כ"ק אדמו"ר אד"ש מה"מ ח"ג ע' שלא)
 בהערות.
 (7) נצבים ל, יב.
 (8) אבות פ"ב מ"ה.
 (9) יומא נג, ב – במשנה. נד, ב.

לפניכם פרק מ"א מ"יומן תש"מ" מיום א', כ"ב תמוז - עד יום ג', ב' מנחם-אב
היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ע"פ אלוטו-אסלי, ארנ"ח אנתרופולוג, כ"ח אגוסט: כייק אדייש הגיע ל-770 בשעה 6:30 בבוקר
יכולה לדבר, ורצה להכנס ל"שיחות קודש" דוקא אך לא איפשרו לו. אחי"כ נכנס המזכיר לכייק
אדייש ואחרי כמה דקות נתקבל מענה מכייק אדייש: "כעצת רופא ידיד, אזכיר עה"צ. וה'
יצליחה".

ע"פ אלוטו-אסלי, ארנ"ח אנתרופולוג, כ"ח אגוסט: כייק אדייש הגיע ל-770 בשעה 6:30 בבוקר
(כשעה מוקדם מהרגיל בשבת-מברכים).

בשעה 1:30 לערך נכנס כייק אדייש להתוועדות, להלן נקודות קצרות מאוד מהמדובר:
שיחה א': השיחות דפי מטו"מ לרי"ח מני"א, והאריך לבאר ההוראה מכל פרשה בפ"ע
ומחיבור שניהם יחד - ובנוגע לפועל: לגלות את הפנימיות שבכא"ו מישראל ולקרבו
לענייני יהדות, במיוחד בימי בין המצרים, כי דוקא מתוך הירידה מגיעים לעלי.
שיחה ב': בשבת מבה"ח מני"א דשנת השמיטה עולים השבתות מברכים מני"א דש

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ר"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת
הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

ובאם אינך מבין את החלק בתורה
שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש -
תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל
אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם
כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק
בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א
בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו - נופלים כל

החשבונות שעלולים להיות מהעדד מנוחת
הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות
אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו,
ש"ממנו הושתת העולם!"

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שעיי"ז
פועל ש"יהפכו ימים אלו לשישון ולשמחה
ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית
והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(10) זכר' ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולע"ג אורי אהרן יואל בן יוסף אורי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולזכות משפחתם שיחיו

יש חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים
של "יחי המלך" - מגליונות רפ-שו

ניתן להשיגו בכתובת המערכת, כל הקודם זוכה!

מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים,

ומהכרך החמישי נותרו מספר כרכים ספורים

המעוניינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

"עשה רצונו כרצונך" - שיביא את הגאולה מיד!

הנחה: "ועד הנחת התמימים". תרגום: מערכת "יהי המלך"*

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי) והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי, לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא "עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרת ונעשה רצוני"².

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושינן רצונו של מקום"³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה – שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפניו⁵).

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי דחסידותא" – "עשה רצונו כרצונך": ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת חסידות – "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אע"כ אומרת לנו המשנה הוראה – ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁶ כי לא שייכת טעות במשנה – "עשה רצונו כרצונך":

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתי" ו"זאָל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

(* השיחה מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג, בקשר עם הפרק בפרקי אבות שאומרים בשבת זו. המו"ל.

(1) פרק ב' הלכה ד'.

(2) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס

כה, ח.

(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואי"ל. שלח מג, א. בלק סט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

(5) כתובות פד, ב. טוש"ע חו"מ רסכ"ה.

(6) = שתבוא כבר הגאולה.

לברר במקור.

והרי כוונת פרסום השיחות היא למשוך ואפילו רחוקים, ותרגום שכזה יכול רק להרחיק. שלכן כתבתי כמה פעמים שההעתיקה ללשה"ק צריכה להיות באופן הפשי. ופשיטא אשר פסוק או מרז"ל צריך לצטטו כלשונו בדיוק. ואם משום איזה טעם שיהי' אי אפשר להעתיק באופן כזה, הרי אין מקום למדור זה בה.

. . צריך התרגום והסגנון להמשיך לב הקורא צ"ל . . מהדורא ראשונה או שני, שלא שוכללה כדבעי באם הי' עובר עלי' עוה"פ ועוה"פ, וידועה הוראת רז"ל שקודם שאומרים לפני הציבור צריך לעבור על הענין בפ"ע ד' וה' פעמים, על אחת כמה וכמה כשקובעים בכתב על מנת להדפיס לרבים.

– מהעתיקה –

ב"ה. ראש חודש מנחם אב ה'תשכ"א

ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה:

לפלא קצת ותמי' שזה זמן ארוך ביותר שלא היו מכ' ידיעות, ואף שיש עכשיו הסברה לומר שכ' טרוד בפרשת הבחירות וכו', אבל בידעי אותו הריני בטוח שלמרות פיזור הנפש שהבחירות גורמות יש ביכלתו לתת שימת לב הראוי לענינים החשובים העומדים על הפרק, ובפרט ענין הקמת הישיבה ב . . ישיבה מרכזית לכל החבל. ואודה לו אשר מה שהביאני לזרזו בזה היא הפגישה שהיתה לי זה לא כבר עם ראש המועצה מר . . שי, שגם הוא הבטיח עזרתו בענין זה ככל האפשרי.

כדרכי לחפש בכל ענין הוראה בספרים או מאורעות שבעבר, מצאתי גם בזה דברי רבינו הזקן בעל התניא והשלחן ערוך שכשמתעכבת הגשמת איזה ענין למשך זמן, מהנכון להשלים החסרון על ידי משנה פעולות ובקצב משנה.

בודאי עומדים ידידינו המתעסקים על אתר בקישור עם כ' וינעם לי להוודע מהתקדמות הענין, בפרט שזכות הרבים מסייעתם.

ובהכנסנו לחודש אב, הידוע במסורתנו בתור "מנחם אב", יהי רצון שאבינו שבשמים, אב הרחמן, ינחמנו בכפליים, בקיום היעוד אשר ימים אלו יהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים, בביאת גואל צדק בקרוב ממש.

כבוד וברכה

לצעוק באמת שרוצים כבר את הגאולה

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות!

ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים את הלב"⁷, "כמים הפנים לפני כן לב האדם לאדם"⁸, כולל ללב האדם העליון – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש"עשה רצונך כרצונו" – להוציא את בני ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את קוני"⁹?

על-כך ממשיכה המשנה – "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו": עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בנדר"ד – להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה רצונך כרצונו".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה – הענין ד"רעוא דרעוין!"

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו' – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו"ב, ובל' המשנה: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו!"

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי הוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבזה,

– עונים לו: אלו הם פרא-אדם ("ווילדאטשען") שמעכים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"¹⁰ וכל סדר ההשתלשלות – בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות – ישארו בגלות!?

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונו") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה – "עשה רצונו כרצונך" – להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

לפנינו ג' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

– מהעתקה –

ב"ה. כ"ח תמוז תשט"ז

ברוקלין

שלום וברכה!

במענה על הודעתו מיום ההולדת שלו,

הנה יה"ר שיוסיף בהתמדה ושקידה בלימודו ובהוספה בהנהגה טובה בקיום המצוות, ובכללן לשמוע בקול הורים ומורים, ולהוספה גם בהשתדלותו של הבריו שגם הם יעשו כזה.

מהנכון שידע בעל פה עכ"פ פרק אחד משניות ופרק אחד תניא, והשי"ת יצליחו.

בברכה

– מצילום המכתב (קטע) –

ב"ה. כ"ט תמוז ה'תשי"ז

ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה!

. . וכאן רצוני להוסיף, אף שהוא פלא שצריך לכתוב עד"ז עוה"פ, בהנוגע לתרגום שיהותי, אשר במהילת כבודו הוא מבהיל – משום שהוא מילולי, ועוד מבהיל יותר שגם פסוקים ומרז"ל מתורגמים על דרך האמור באופן מילולי, מבלי

(7) ראה ספר הישר לר"ת שער יג. הובא בשל"ה סט, (9) קידושין פד, ב.

(10) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

ב. משלי כז, יט.

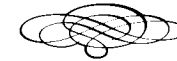
ה. ויה"ר שע"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר – בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה",

ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל¹¹ – שמשיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כוננו ידיך"¹², וברגע כמימרא ממש!

[כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א החל לנגן "זאל שוין זיין די גאולה". אח"כ רמז להש"צ שי' לנגן "יה"ר כו' שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך", ולאחמ"כ התחיל לנגן בעצמו "ניעט נייעט ניקאווא"].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

(11) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ – נדפסה במדור "דבר מלכות" דגליו הקודם ("יחי המלך" (שע) ע' 3 ואילך. (12) בשלח טו, יז.

לנסוע הלאה במהירות ולא להתעכב בדרך

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. הרי הולכים עכשיו לקראת פרשת "אלה מסעי".

בלקו"ת מקשה¹ על מ"ש² "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גו'", "מסעי" לשון רבים, דלכאורה, הרי יציאתם ממצרים היתה במסע אחד בלבד – המסע מרעמסס לסוכות³, ושאר המסעות אח"כ כבר לא היו "אשר יצאו מארץ מצרים", ומדוע אומר "מסעי" בלשון רבים?

ומבאר בלקו"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו⁴, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכיון שעדיין לא הגיעו לתכלית, הרי זה עדיין מצרים.

[ובפרטיות יותר:] במצרים ישנם מדריגות רבות – מצרים דלעו"ז ומצרים דקדושה, וכאשר עוצרים במקום, היכן שלא יהי', ולא ממשיכים הלאה – אזי למרות שהוא התקדם כ"כ הרבה, עדיין נמצא במצרים!

כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך ואינו זז ממקומו...

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג (נערכו ע"י מערכת "שיחות קודש"). נדפסה ב"שיחות קודש" תשי"ד (הוצאה חדשה) ע' 382 ואילך. (1) מסעי פח, ג. (2) מסעי לג, א. (3) שם, ג-ה. (4) שם לו, ג.

הרי "ימים יוצרו ולא אחד בהם"⁵, הקב"ה נותן לבן-אדם ימים קצובים לפי-מידה, ולא נותן לו אף יום יותר או פחות, ובכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע, שככל שלא עשו כלום והיכן שרק אוחזים, אין להסתפק בזה ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. והרי צריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, דמורה⁶ ודאין⁷, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ב. סוף-כל-סוף הרי נגיע למחוז חפצנו, וא"כ כאשר יודעים בודאות שנגיע לשם – מדוע צריכים להיות זמן כה רב בדרך? הרי טבע כל אדם הוא, שכשאשר הוא יודע שיגיע למקום מסויים, אינו חפץ בטלטול וטירחה מיותרים בדרך, ואינו רוצה להיות כ"כ הרבה זמן בדרך, אלא רצונו שיהי' כמה שיותר מהר.

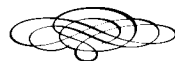
ובפרט כשעושים חשבון איך שהדבר נוגע לא רק לעצמו, אלא לכל בני ישראל, כיון שישראל ערבים זה בזה⁸, בודאי לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, וידאג שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר יודע את פס"ד הרמב"ם⁹ – שהעולם הוא שקול ובפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשבון הנ"ל הוא לא רק כדי למהר את הגאולה, אלא יתכן שע"י פעולה אחת הוא יביא 'על המקום' את הגאולה! ולכן, בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

והקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלה¹⁰ לששון ולשמחה"¹¹, במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד – בלתי מוגה)

(5) תהלים קלט, טז. וראה לקו"ת שלח נב, א. סה"מ (8) שבועות לט, א. (9) הל' תשובה פ"ג ה"ד. (10) ע"פ ירמ' לא, יב. (11) זכר' ח, יט. הובא ברמב"ם סוף הל' תעניות. (6) ראה סנהדרין צג, ב. (7) ראה לקו"ת מסעי פט, ב.

"מטות-מסעי" יחד

. והנה, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו ("אָט אָט קומט משיח") – אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד"דבר ה' זו הלכה" ("מטות") ל"דבר ה' זה הקץ" ("מסעי"), היינו, שבשבת א' קורין פ' מטות ובשבת הב' קורין פ' מסעי, אלא מ"דבר ה' זו הלכה" באים תיכף ומיד ל"דבר ה' זה הקץ" – "מטות-מסעי" ביחד.

(משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב – בלתי מוגה)